

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔχουσαν παιδικὸν περιοδικὸν ἀνάγνυμα, ἀληθεὶς αἰσθητὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἀθηραίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνυμα ἁριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἑξωτερικοῦ : Ἑτησίᾳ . . . φρ. 8.—
 Ἐξάμηνος . . . > 4,50
 Τρίμηνος . . . > 2,50
 Ἐξωτερικοῦ : Ἑτησίᾳ φρ. 22. 10.—
 Ἐξάμηνος > > 6,50
 Τρίμηνος > > 3.—
 Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἰκταίου μηνός

ἘΚΔΙΔΑΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ἸΔΡΥΘΗ Τῆ 1878
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἑξωτερικοῦ ληπ. 20. Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἕκαστον ληπ. 25 (φρ. 0,25).
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὀδὸς Ἐδριπίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος Ἐν Ἀθήναις, 17 Ἀπριλίου 1910 Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 20

Ἡ ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Χαρὰ σ' ἀδῶα χεῖλη
 ποῦν' ἄξια ν' ἀνοιχθοῦν
 μπρὸς στήν Ὁραία Πύλην
 τὸν Πλάστη νὰ δεχθοῦν !

Γιατ' ἡ ψυχὴ θὰ νοιώθει
 τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς
 τῆς φάτνης, ποὺ ἐσαρκώθη
 τοῦ κόσμου ὁ Λυτρωτής.

Φάτνη κι' αὐτὴ θὰ γίνῃ,
 θὰ λάμπῃ ἀκτινωτή,
 φῶς ποῦ ποτὲ δὲν σβύνει
 μὲ δόξα θὰ κρατῇ.

Φάτνη κι' αὐτὴ θὰ γίνῃ
 κι' ὁ πάνσοφος ἐκεῖ
 καθὼς στήν ἄλλη ἐκεῖνῃ
 Θεὸς θὰ κατοικῇ.

Θὰ βλέπῃ τὴν Παρθένα
 τὸν Πλάστη νὰ βασιῆ,
 καὶ δῶρα σωριασμένα
 στὰ πόδια του μπροστά.

Θὰ βλέπῃ τὸν ἀστέρα
 τῶν Μάγων, νὰ περναῖ,
 θ' ἀκούῃ νύκτα-μέρα
 ἀγγέλων ὡσανά !

Στὰ βάθη τῆς θά κλεινῇ
 τρεῖς θησαυροὺς αὐτῆ :
 παντοεινὴ γαλήνη,
 ἀγάπη κι' ἀρετῆ.

Χαρὰ σ' ἀδῶα χεῖλη
 ποῦν' ἄξια ν' ἀνοιχθοῦν
 μπρὸς στήν Ὁραία Πύλην
 τὸν Πλάστη νὰ δεχθοῦν !

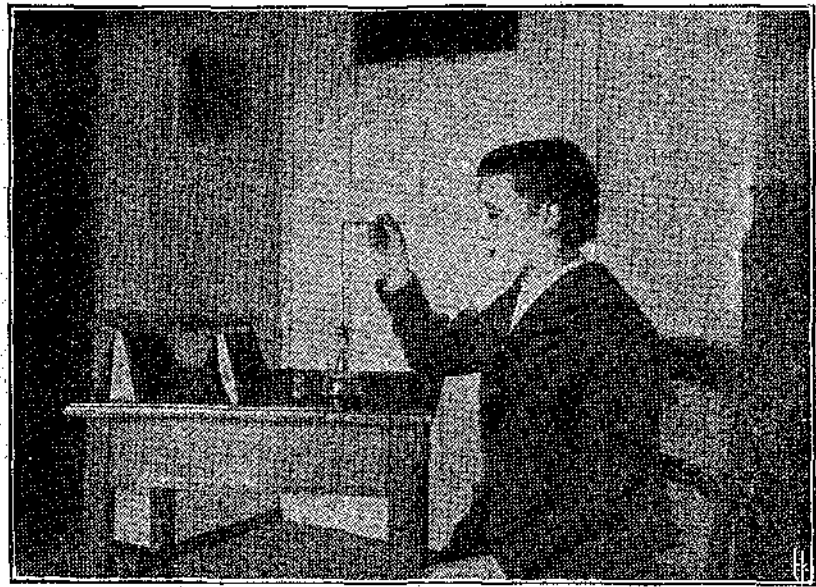
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ Ἡ ΘΕΡΜΟΤΗΣ ΔΙΑΣΤΕΛΛΕΙ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ θερμότης δια-
 στέλλει τὰ σώματα, αὐξάνει δηλαδὴ τὸν
 ὄγκον των. Ὁ μικρὸς μαθητὴς, τὸν
 ὁποῖον βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα μας,
 προσπαθεῖ νὰ ποδεῖξῃ πειραματικῶς τὴν
 ἀρχὴν αὐτὴν τῆς Φυσικῆς.
 Ἔλαβε μίαν σφαῖραν, ἀπὸ μολύβι

ἐκράτησε τὴν σφαῖραν τοῦ ἐπάνω ἀπὸ
 τὴν φλόγα τοῦ αἰονοπνεύματος τρία-τέσ-
 σαρα λεπτὰ τῆς ὥρας. Οὕτω θερμα-
 σμένην ἐδοκίμασε νὰ τὴν περάσῃ καὶ
 πάλιν ἀπὸ τὴν ὀπὴν τοῦ ἐλάσματος, πα-
 ρετήρησεν ὅμως ὅτι ἡ σφαῖρα δὲν διήρ-
 χετο πλέον, δὲν ἐχωροῦσε.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ θερμότης τῆς
 διεστέλει, ἐμεγάλωσε τὸν ὄγκον τῆς,
 ἠῤῥῆσε τὴν διάμετρόν της. Πραγματι-
 κῶς ὁ πειραματιστὴς τὴν ἄφισε νὰ στα-

ἢ ἀπὸ σίδηρον, διαμέτρου τριάκοντα χι-
 λιοστῶν, ἐφωδιασμένην καὶ μὲ μικρὸν
 κρῖνον, διὰ τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκρέμασεν
 εἰς μίαν ἀλυσιδίτσαν—ἡ εἰς ἀπλοῦν
 σύρμα—μὲ ξυλίνην λαθῆν.

Εἰς τὸ μέσον ἐλάσματος λευκοσιδή-
 ρου (τενεκέ) ὁ πειραματιστὴς ἦνοιξε
 μίαν ὀπὴν, ἔχουσαν ἀκριβῶς τὴν διά-
 μετρον τῆς σφαίρας· ἐτοποθέτησε τὸ
 ἔλασμα ἐπάνω εἰς δύο ὄρθια βιβλία, καὶ
 ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ σφαῖρά του εἰμπορεῖ νὰ
 διέρχεται ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως διὰ
 μέσου τῆς ὀπῆς.

Κατόπιν ἀνάψε τὸ καμινέτον του καὶ

θῆ ἐπάνω εἰς τὴν ὀπὴν καὶ ἐπερίμενον
 ἄλλα λεπτὰ, ἕως νὰ ψυχρανθῇ. Καὶ
 τότε εἶδε τὴν σφαῖραν νὰ πίπτῃ, διερ-
 χομένη ἀπὸ τὴν ὀπὴν, ὅπως πρῶτα.
 Διότι, ψυχρανθεῖσα, ἀνέλαβε τὸν πρῶ-
 τὸν τῆς ὄγκον, τὴν πρώτην τῆς διαμέ-
 τρον.

Ἡ ἀρχὴ τῆς διαστολῆς τῶν σωμά-
 των διὰ τῆς θερμότητος μᾶς ἐνθυμίζει
 ἐν... Παιδικὸν Πνεῦμα. Ὁ καθηγητὴς
 ἐζήτησεν ἐν παραδείγματι, ὁ δὲ ἔξυπνος
 μαθητὴς ἔφερε τὰς... ἡμέρας, αἱ ἑποῖται
 μεγαλύνουν τὸ θέρος καὶ μικραίνουν
 τὸν χειμῶνα ! Καὶ ὅμως τάληθινά πα-

ραδείγματα είνε τόνον άφθονα ! Αί σιδη- ραί ράβδοι τών τράμ έξαρνα, πάντοτε τοποθετούνται ούτως, ώστε νάφύουν μεταξύ των έν μικρόν κενόν. Τό κενόν αυτό πληροῦται σχεδόν τό καλοκαίρι, όταν αί ράβδοι θερμαίνονται πολύ. Αν ήσαν έντελώς ένωμένα, μέ τήν αύξη- σιν τού άγκου δέν θά έχωρούσαν πλέον είνε τήν γραμμήν και θάνατινάσσοντο στρεβλωμένα. Ο ΑΖΑΡΙΑΣ

Ο ΨΑΡΙΑΝΟΣ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

(Συνέχεια τής σελ. 158.)

Η μαγνητική δύναμις, ή μυστηριώ- δης, ή όποία διά μέσου άπεράντων άπο- στάσεων, υπεράνω βουνών και θαλασ- σών, σύρει τάς έλλεκτάς ψυχάς πρὸς τό άγιον χῶμα τής Πατρίδος, έίλκυε και τόν Βαρβάκην πρὸς τήν 'Ελλάδα.

Λόγοι ύγιείας τόν έκαμαν νά μετα- κήση είνε τήν εὐάερον πόλιν τής 'Αζο- ρικής, τό Ταϊγάνιον. Είνε τό Ταγανρόκ, όπως λέγουσιν αυτοί οι Ρώσοι, ήρχοντο πολλοί 'Ελληνες είτε χάριν έμπορίου είτε διά νά εγκατασταθούσιν όριστικῶς. Ρωσικά δέν ήξευρον, έλληνική εκκλη- σία δέν ύπήρχε, και οι 'Ελληνες ήναγ- κάζοντο μέ βαθείαν λύπην των, νά στε- ροῦνται τήν θείαν προσταγήν.

Ο Βαρβάκης μέ γυναικοδωρίαν ήγε- μόνος κτίζει μεγαλοπρεπή λιθόκτιστον έλληνικήν εκκλησίαν και είνε τόν μυχόν τής 'Αζορικής οι ζηνητευμένοι ήκουον μέ ρίγος ιερῶς κατανύξωος—θηρηκευτι- κής συγχρόνως και έθνικής— τήν λει- τουργίαν είνε τήν ποθητήν μητρικήν γλώσσαν.

Ο Βαρβάκης, έπινοητικός και είνε τήν ευεργεσίαν όπως και είνε τό εμπό- ριον, τήν αγαθοεργίαν ταύτην κατέστησε μέσον πρὸς άλλην αγαθοεργίαν. Ολό- γυρα είνε τήν εκκλησίαν εκτίσεν άλλα κτίρια, μετέβαλε τήν εκκλησίαν είνε μοναστήριον, τό διεκδύμησε πλουσιοπαρό- χως, εδώρησεν είνε αυτοί κτήματα και εισο- δήματα και, εξοδεύσας έν δλω 600,000 ρούβλια, τό αφιέρωσεν είνε τόν Πανάγιον Τάφον. Αυτοκρατορικόν Διάταγμα όριζε νά έχη τό δικαίωμα ο Πατριάρχης τών 'Ιεροσολύμων νά στέλλη έλληνα αρχι- μανδρίτην είνε τό Ταϊγάνιον διά τήν ιεράν ακολουθίαν, τά δέ πλούσια εισοδή- ματα τού 'Ιεροσολυμιού ν' άποστέλ- λωνται είνε τήν ιεράν πόλιν πρὸς συν- δρομήν τού Παναγίου Τάφου.

Ο Βαρβάκης όρυσσε σχολεία διά νά μαθάνουν γραμματα τά παιδιά τών ζε- νητευμένων 'Ελλήνων. Έστειλε χίλια φλωρία είνε τόν Θεόδωρον Ράλλον, έμ- πορευόμενον είνε τήν Βιέννην, διά νά βοηθήση πτωχούς, σπουδαστάς και εκδό- τας έλληνικών περιοδικών και βιβλίων. Είκοσι χιλιάδας γρόσια εδώρησεν είνε τό σχολείον τής Χίου, τό όποιον ήμας

κατά τούς χρόνους εκείνους, και είκουσιν άλλας χιλιάδας είνε τό νοσοκομείον τής ίδίας πόλεως.

Αλλά πῶς άπό τόν μυχόν τής 'Αζο- ρικής έσυλλογίσθη ο Βαρβάκης τήν ώ- ραίαν νήσον τού Αίγαίου, τόν άπλευστόν ευώδη κήπον τής 'Ιωνίας; Μήπως διότι ήτο γείτων τών αγαπητών του Ψαρών; ή μήπως διότι τόν συνέδεε μέ αυτήν κά- ποτος ιερὸς δεσμός;

Είνε τό Ταϊγάνιον είνε προσκαλέσει ο Βαρβάκης τήν μητέρα του και τούς στε- νατέρους συγγενείς του. Η ευσεβής ψαριανή εγκρατεστάθη είνε τό μέγαρον τού Βαρβάκη και εδώξαζε ήμέραν και νύκτα τόν Θεόν διά τόν ήγεμονικόν πλούτον τού υιού της και πρὸ πάντων διά τήν χριστιανικήν του χρήσιν. Εμάν- θανεν ότι εδῶρε είνε εκκλησίας πτωχών χωριών ιερὰ σκεύη, διέ έστειλε βοη- θείας είνε τάς καλύδας τών πτωχών και είνε τάς φυλακιάς—πολλάκις δέν εδίδε- σταζε νά τάς πηγαίη και μόνος του, — και ή ευλαβής ψυχή της ήσθάνετο αγαλ- λίσσιν όταν τόν έβλεπε πόσον άπλά, χω- ρίς πομπήν και επίδειξιν, μετέβκινεν είνε τήν εκκλησίαν διά νά προσπέση ταπεινά, ως ο πτωχότερος τών πτωχών, ένώπιον τού Παντοδυνάμου!

Η ευλαβής ψαριανή τά τελευταία έτη τής ζωής της έχασε τό φῶς της. Τά μάτια της εκλείσθησαν είνε τόν κόσμον αλλά τά μάτια της ψυχής της έστρά- φησαν μέ διπλάσιαν δύναμιν πρὸς τό θείον φῶς. Εφῄρεσε τό μοναχικόν έν- δυμα. Εκείθεν ώδηγήθη είνε τήν Κων- σταντινούπολιν και έλαβε τήν ευλογίαν τού Πατριάρχου. Έπειτα εκλείσθη είνε έν μοναστήριον τής Χίου.

Αυτός ήτο ο ιερὸς δεσμός ο συνδέων τόν Βαρβάκην μέ τόν άπλευστόν ευώδη κήπον. Η γηραιά καλογραφα εζήσεν εκεί εως τό 1821. Είνε τάς σφαγῆς τής Χίου εδλίγον έλειψε νά τήν κρεουργήση ζείμπέκικο γιαταγάνι! άλλ' άπρόμητοι ψαριανοί ώρμησαν είνε τό μοναστήριον, τήν ήρπασαν, τήν επεβίβασαν είνε ψα- ριανόν πλοϊον και τήν έφερον είνε τό ποθητόν γενέθλιον εδαφος.

Όταν τό 1821 εδρόνησε τό όπλον τής 'Επαναστάσεως, ο Βαρβάκης ήτο πολύ γέρον. Ω! μέ ποίαν λαχτάραν θά έσυλλογίσθη τά νεανικά του χρόνια, τά χρόνια τής τόλμης και τής καλλη- καριῆς είνε τό Αίγαϊον, και πῶς θά έψιθύρισε μέ στεναγμόν:

— Αχ! καυμένα νῆατα !.. 'Αλλ' αν δέν ήτο δυνατόν νά όρμήση αυτοίς είνε τήν 'Ελλάδα, γοργός και κε- ραυνοβόλος, ήτο δυνατόν νά στείλη εκεί κάτω ιδικόν του, τόν πλούτόν του.

Πρώτα-πρώτα έστρατολόγησεν όλους τούς αξιωματικούς 'Ελληνας τής 'Αζο- ρικής, τούς εφώδιασε μέ όπλα, πολε- μεφόδια και χρήματα—και μέ ένθου- σιασμόν—και τούς έστειλε νά πολεμή- σουν μέ τόν 'Υψηλάντην.

Από τάς ελληνικές χώρας τάς πυρ- ποληθείσας και λεηλατηθείσας, έσύροντο είνε τήν αιχμαλωσίαν—τήν αλλαξοπι- στίαν και τήν ατίμωσιν—κατά χιλιά- δας γυναίκες, παρθέναι και παιδιά. Ο Βαρβάκης έμαθεν ότι τό Πατριαρχείον—άτρώμητον είνε τό καθήκον του υπέρ τού Γένους και μετά τόν άπαγχονισμόν Γρηγορίου τού Β'—εφρόντιζε μυστικά πρὸς λυτρώσεός των, και έστειλεν 100,000 ρούβλια πρὸς εξαγοράν αιχμα- λωτών.

Είνε τήν 'Ελλάδα, ήτις είνε μετα- δληθή είνε στρατόπεδον, δέν έπερίσσευαν χέρια διά τό άρτόπον και τήν σκαπ- νήν! άλλά και όπου εγίνετο σπαρά, πρὶν έλθῃ ο θερισμός εδρόφθανον συχνά τά εχθρικά στίφη και έπυρπόλουν τά στά- χυα. Ούτε χρήματα ύπήρχον. Δυστυχία και πείνα εδασάνιζε πολεμιστάς και γυναικόπαδα.

Ο Βαρβάκης έστειλεν είνε τούς πει- νασμένους δλόκληρα φορτία σίτου, μίαν δέ φοράν έστειλεν είνε τά Ψαρά και ολόκληρον φορτίον πυρίτιδος.

Ότε εφθασεν ή φοβερά είδησις τής καταστροφής τών Ψαρών, ευρίσκετο είνε τήν Βιέννην. Η ήρωική νήσος είνε καταστροφῆ εκ θεμελίων. Πολλαι γυ- ναίκες ώρμησαν μέ τά τέκνα των είνε τά κύματα διά ν' άποφύγουν τήν αιχμα- λωσίαν. Τό άνοιθος τών ψαριανών πολε- μιστών είνε φανερό ή είνε τήν μάχην ή είνε άνατιναχθή ήρωικῶς είνε τόν αέρα! χιλιάδες γυναικοπαίδων είνε διασκορ- πισθη είνε τάς νήσους...

Ο Βαρβάκης δέν έσυλλογίσθη πλέον τίποτε. Ούτε τό αυλικόν αξίωμα του, ούτε τά μεγάλα του συμφέροντά είνε τήν Ρωσίαν, ούτε τά δύσκολα τότε θαλασ- σινά ταξείδια, ούτε τό βαθύ γήρας τών σχεδόν όγδοήντα χρόνων του. Έσυλλο- γίσθη μόνον ότι ήτο 'Ελλην, Ψα- ριανός, Βαρβάκης. Αμείως καταβαί- νει είνε τήν Τεργεστήν, φορτώνει ολόκληρα πλοία μέ ένδύματα και μέ τρο- φῆς και διευθύνεται είνε τόν τόπον τής πανωλεθρίας.

Αλλά τά Ψαρά, «ή δλόμαρη ράχη», τά κοσμοδοξασμένα Ψαρά ήσαν έρημα! σιωπή θανάτου εζετείετο είνε τά κα- πνισμένα και αιματοδοαμμένα έρείπια και ο Βαρβάκης άπεβίβασθη είνε Μονεμ- βασίαν.

Σπαρακτικόν θέαμα παρουσιάσθη ά- μέσως είνε τούς οφθαλμούς του. Γυναί- κες και παιδιά έπεριπλανώντο είνε τήν

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΕΤΕΠΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΟΥ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περίληψις τών προηγουμένων : — Ο μικρός βοημός Τιάρκος, βοηθηθείς μυστι- κῶς και υπό τού βασιλέως τών βοημών Βο- δόγ, κατώρθεος νά επιδώση μίαν σπουδαίαν επιστολήν τού Μεγάλου Ναπολέοντος πρὸς τόν πρόγκυπα Μυράν, νά συντελέση είνε τήν έλλο- σιν τής γερφύρας τού Θαβῶρ και νάπελευθε- ρώση τόν προσιάνην του Λουδοβίκου Κορμά, γάλλον λοχαγόν, ο οποίος είνε κρατηθῆ υπό τών αουστριακῶν αιχμαλώτων είνε τό Αίγυπτο. — Τώρα πρόκειται νάναμεινῆθῃ δι' όλα αυτά τάνδραγαθήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΓΑΛΑ ΤΗΣ ΛΕΑΣ

Ο Αυτοκράτωρ εφθασε!

Υπό αυτοσχέδιον σκηνήν, παρά τήν είσοδον τού χωρίου Τέλλνιτε, τό όποιον κατείχε ο λόχος του, ο λοχαγός Λου- δοβίκος Κορμάς ήτο εξηπλωμένος επί στρατιωτικῆς κλίνης. Ο Τιάρκος, σιω- πηλός και άκίνη- τος, εκάθητο είνε μίαν γωνίαν τής σκηνης και εκύτ- ταζε τόν προστά- τήν του, ο οποίος διαρκῶς μετεκι- νεῖτο, μη δύναμε- γος νά εῦρη ύπνον.

Από καιρού είνε καιρόν, ο μικρός έσηκώνετο και τῶ εδίδε νά πίνῃ.

— Ευχαριστῶ, Τιάρκο, τῶ εἶπεν ο Κορμάς, τεινῶν τό ποτήριον, πού είνε νάεδαισῆσθαι. Χά- ρις είνε τάς περι- ποιήσεις σου, εἶμαι λιγάκι καλλίτερα.

— Η όψις σας τό δείχνει, λοχαγέ μου, άπεκρίθη ο μικρός, σε δύο μέρες θά εἴσθε έντελῶς καλά! εἶπεν ο γιατρός.

— Πρέκει νά γιατρευθῶ προτήτερα, υπέλαβεν ο Κορμάς μέ φλογεροῦς ο- φθαλμούς, διότι ή μάχη πλησιάζει. Εξηπλώθη πάλιν και εἰσιώπησε. Τότε ο Τιάρκος εζήλησε σιγά-σιγά από τήν σκηνήν κ' έπήγε νάλμείξη τήν γίδα του Λέαν, ή οποία εδασκε δεμένῃ εκεί πλη- σίον είνε ένα πάσσαλον.

Από τήν ήμέραν καθ' ήν ο Λουδοβί- κος Κορμάς επανεῖθε τήν σύζυγόν του Λευκοθέαν είνε τήν Βιέννην, όπου έπέ- στρεψεν εκ τής αιχμαλωσίας του, είνε παρελθῆ τρεῖς εδδομάδες. Ο καιρός αυ- τός είνε χρησιμοποισθη καλά υπό τού Ναπολέοντος. Εθροισμένοι εν τῶ μέσῳ δύο εχθρικών στρατιῶν, άφ' ενός τής τού Τυρόλου, άφ' έτέρου τής αουστρωσ-

σικής, διοικουμένης υπό τών δύο Αυτο- κρατόρων, οι όποιοι κατείχον τήν Μορα- βίαν, ο Ναπολέων εδῶδισε κατ' αὐτῆς και τή συνήτησεν είνε τά περίχωρα τού Αουστρελίτις.

Εντός τριῶν μηνῶν, οι στρατιῶταί του είνε διατρέξῃ πεντακοσίας λεύγας.

Αναχωρήσας εκ Βιέννης, ο Κορμάς ανέλαβε τήν διοίκησιν τού λόχου του, αλλά, μολοντί εἰδοποίησε τόν Ναπο- λέοντα πρὸς τής επιστροφῆς του, οὐτός δέν τόν είνε καλέση άκόμη είνε άκράσιν.

Εἶτε από τόν φόβον του μήπως πε- ριέπεσεν είνε τήν δυσμένειαν τού Αυτο- κράτορος, ως μη εκπτελέσας καλῶς τήν έντολήν του, εἶτε από τάς κακουχίας τής αιχμαλωσίας του, ο λοχαγός έπεσε μετ' όλίγον άσθενής. Εν τούτοις ήκολούθησε τά στρατεύματα, έλαβε μέρος και είνε τήν μάχην τού Χολμπρύν, και εφθασεν είνε τό Τέλλνιτε.

Ο Τιάρκος, πάντοτε άφωσιωμένος, είνε ακολουθήσει τόν λοχαγόν, διότι ύπεσχέθη είνε τήν Λευκοθέαν, ή οποία

είνε μείνη είνε τήν Βιέννην, νά τῆ φέρῃ εκάστοτε εἰ- δήσεις πρὸς τού συζύγου της.

Η αγάπη και τών δύο πρὸς τόν μικρόν Βοημόν, ηδῶσαν από ήμέ- ρας είνε ήμέραν. Ο λοχαγός, χω- ρίς νά αισθάνε- ται τόν παραμι- κρὸν φόβον πρὸς τό ήρωικόν παι- δίον, τό όποιον εἶ- χεν επιτύχη, οτι δέν είνε κατορθώ- ση αυτοίς, εἶθα

«Εφθασε ο Αυτοκράτωρ...» (Σ. 168, στ. α')

μαζεν άπεναντίας τήν ευφύιαν και τήν δραστηριότητα πού είνε αναπτύξη κατὰ τήν δύσκολον εκείνην άποστολήν.

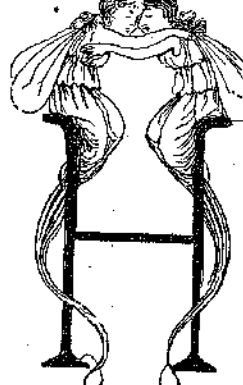
Ο Τιάρκος εζ άλλου εσοφίζετο κάθε τρόπον διά νά φαίνεται χρήσιμος πρὸς τούς ευεργέτας του. Ανησυχῶν διά τήν άσθενείαν τού λοχαγού, ο οποίος ετρέ- φετο μόνον μέ γάλα, είνε φέρῃ μαζί του είνε τό Τέλλνιτε και τήν Λέαν. Χάρις είνε αὐτῆν, ήμπορούσε νά δίδῃ καθ' εκά- στην καλόν γάλα, παχύ και νωπόν, είνε τόν λοχαγόν, τόν όποιον κατέτρωγεν ο πυρετός.

Εν ο ο Λουδοβίκος Κορμάς εκοιμάτο είνε τήν σκηνήν του, ο μικρός βοημός ή- κουεν εζω τούς στρατιώτας, οι όποιοι συνωμύλιον πρὸς τής επικειμένης μά- χης μέ πεποιθήσιν και χαράν.

— Αδέλφια, ελεγεν ένας δραγόνας, ο οποίος είνε λάθος μέρος και είνε τάς εκστρατείας τής Αίγύπτου και τής Ι- ταλίας! μου φαίνεται πῶς αύριο πού

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΚΑΡΤΑ

Αγαπητοί μου,

Θελε σήμερα νά σῶς γράψω μίαν εκτενή επιστο- λήν διά τό Πά- σχα. Αλλ' οὔτε ο χώρος μου τό επιτρέπει, οὔτε ο καιρός (τό φύλλον αυτό, έ- νεκα τών έορ- τῶν, τυπώνεται τόσον βιαστικά!) Και άκόμη μία σκέψις: Ο- λοι βέβαια θά ύ- πάγετε είνε τήν 'Εκκλησίαν τῶ Πά- σχα, και θακούσετε τόν θαυμαστόν εκεί- νον πανηγυρικόν τού Χρυσοστόμου, πού αρχίζει μέ τάς λέξεις: «Εἰ τις ευσε- βής και φιλόθεος, άπολαύετω νῦν τής λαμπρῆς ταύτης πανηγύρεως...»

Επειτα άπ' αυτό, τί άλλο θά ήμπο- ρούσε νά σῶς γράψῃ κανείς!.. Περιορίζομαι λοιπόν είνε τήν κασχα- λινήν αὐτήν κάρταν, μέ τήν όποιαν σῶς στέλλω τό φιλί τής Αγάπης και τάς εγκαρδίας ευχῆς μου. Χριστός Ανέστη!

Σας ἀσπάζομαι ΦΑΙΛΩΝ

θάβροντήξη τ' οτουφέκι, θ' ατό γλεντίσωμα. — Μακάρι, άπεκρίθη ένας νεοσύλ- λεκτός, γιατί είνε ή πρώτη φορά που θά ιδώ μάχη.

— Τότε λοιπόν είσαι τυχερός, υπέ- λαβεν ό δραγόνος ανάπτων την πίπαν του, γιατί αυτή ή μάχη θά μείνη ιστο- ρική. 'Ο ίδιος ό Κοντοδεκανέας μās τ'ό ειπε στην προκήρυξη του : «Τρία έ- θνη έχομεν έναντίον μας !» Καί θά τ'ά τσακίσωμε και τ'ά τρία !..

«Έξασνα, γηραιός λοχίας, ό όποίος έπανήρχετο από την ύπηρεσίαν του, έρ- ριφε χάμω τ'έν σάκκον και άνήγγειλε :

— Έσθασε ό Αυτοκράτωρ !

Κανείς δέν τ'ό ήξευρεν άκόμη, και ό νεοσύλλεκτος άπεκρίθη :

— Περίεργο ! τώρα δά έπινα με τ'έν ύπνρέτη του στρατηγού, και δέν μου είπε τίποτα.

«Μεγαλειότατε, δέν είνε άνάγκη νά εκτεθής...»

— Δέ σου είπε τίποτα, έ ; υπέλαβεν ό λοχίας' σου λέγω λοιπόν πως ό Αυ- τοκράτωρ είνε έδω τ'έν μυρίζονται ως και ή μύτες... τ'ών παπουτσιών μου.

— Μ' από που τ'έν καταλαβαίνεις ; ήρώτησε περίεργος ό Τιάρκος.

— Από που, μικρό μου ; Μά είνε τόσο εύκολο ! Όταν ό Αυτοκράτωρ λεί- πη, όλα γύρω είνε σαν ψόφια. Κιτταξε όμως τώρα εκείνους τ'ους άγγελιαφό- ρους που καλπάζου ετό σταυροδρομί, εκείνα τ'ά τάγματα που σηκώνουν τ'ή σκόνη ετούς λόφους... όλα κινούνται, όλα ζούν. 'Ο Αυτοκράτωρ είνε έδω !

«Η παραμονή τ'ης μέχης.

Ό λοχίας δέν ήπατάτο. Την ίδίαν ήμέραν, είνε τ'ας τρεις τ'ό άπόγευμα, έ- φθασεν ή κεχή αυτοκρατορική φρουρά και έσχημάτισε τετράγωνον άπέναντι του όροπεδίου του Πράτσεν, πλησίον του Τέλλιντε, όπου ήσαν στρατοπεδευ-

μένοι οι ούσπαροι του Λουδοβίκου Κορμα. 'Ο Τιάρκος, περιχαρής διότι θά έ- βλεπεν εκ του πλησίον τ'έν Αυτοκρά- τορα, έσπευσε νά παρακολουθήση τ'ους έλιγμούς τ'ης παλαιμάχου φρουράς.

Μόλις έσχηματίσθη με θαυμασίαν ά- κριβείαν τ'ό τετράγωνον, οι ύπέροχοι έ- κείνοι γρεναδιέροι διελύθησαν κραυγά- ζοντες : Ζήτω ό Αυτοκράτωρ !

«Αμέσως οι σκαπανείς ήρχισαν νά στήνουν τ'ας σκηνάς, τ'ας όποιας ό Να- πολέων θά ήρχετο νά καταλάβη την ίδίαν έσπέραν, διότι, καθώς υπεσέχθη είνε τ'ους στρατιώτας του, θά τ'ους διηύ- θυνεν άυτόπροσάπως είνε την μάχην.

Ό Τιάρκος έβλεπε με περιέργειαν έργαζομένους τ'ους σκαπανείς. Διά τ'έν Αυτοκράτορα και τ'ό έπιτελείον του ύ- π'ήρχον τρεις σκηνάι από ριγωτών ύφα- νμα κυανόλευκον με κρόσια κόκκινα.

«Επειδή έκαμε ψύχος, οι στρατιώται έσέκφθησαν νά περικλείσουν την αυ- τοκρατορικήν σκηνήν είνε μίαν μεγάλην άχυροκα- λύβην, ή όποία κατε- σκευάσθη εντός μίως ώ- ρας. Άπετελείτο από δύο διαμερίσματα συνεχόμε- να. Το πρώτον ήτο έπι- πλωμένον με μικρόν γρα- ρεϊον, με πολυθρόναν από κόκκινον μαροκινόν δέρ- μα και με δύο σκαμνία διά τ'όν γραμματέα και τ'έν ύπασπιστήν τ'ης ύπη- ρείας. Τόσον ή τράπε- ζα, όσον και τ'ά καθισμα- τήσαν πτυκτά (πλιάνι). Το δεύτερον έχρησίμευεν ως κοιτών και είνε μόνον μίαν μικράν σιδηράν κλί- νην. 'Ο τάκης τ'ης αυ-

τοκρατορικής άμάξης έστρώνετο και πρό τ'ης κλίνης αυτών, ό δέ ταξιδιω- τικός σάκκος, άνοιχτός επί σκαμνίου, έχρησίμευεν ως τουαλέτια.

«Ενύκτωσεν ένώ σκαπανείς και γρε- ναδιέροι άπετελείωνον τ'ας προετοιμα- σίας. 'Ο Τιάρκος, ό όποίος τ'ά είνεν ιδή όλα, ήτοιμάζετο πλέον νά έπι- στρέψη είνε την σκηνήν του Κορμα, όταν είδεν έξασνα ένα άνθρωπον, άκολου- θούμενον από μερικούς άξιωματικούς, νάφιπκεύη είνε τ'ό τετράγωνον, τ'ό σχη- ματισθέν υπό τ'ών στρατιωτών τ'ης φρουράς.

Ότοι, άναγνωρίσαντες τ'όν Ναπο- λέοντα, έσοφίσθησαν, διά νά φωτίσουν την πορείαν του, νά τυλίξουν είνε τ'ας λόγγας των και νάνάφουν ως δάδας τ'ό άχυρον επί του όποιου έκοιμώντο. 'Ο άυτοκράτωρ, μειδιών, είσήλθεν είνε την σκηνήν του φωτιζόμενος από την άυτοσχεδίων αυτήν φωταψίαν.

«Ό μικρός βοημός έτρεξε ν' άναγ- γαλλη την είδησιν τ'ης άφίξεως του Ναπολέοντος είνε τ'έν Κορμα. 'Ο λο- χαγός είνε σηκωθή, και ριγών υπό τ'έν φαίν του μανδύαν, έκάθητο παρά την θύραν τ'ης σκηνής του.

— Λοχαγέ μου ! λοχαγέ μου ! τ'ό έφώναξε μακρόθεν ό Τιάρκος μόλις τ'έν είδεν' ό Αυτοκράτωρ έφθασε ! Κοιμάται στή σκηνή του, έδω κοντά... τ'ά είδα με τ'ά μάτια μου !

Και πλυσάσας, διηγήθη όλας τ'ας λεπτομερείας, τ'ας όποιας ό λοχαγός ήκουσε μειδιών διά τ'όν άρσλη ένθουσια- σμύν του παιδιού. Άλλ' όμα έτελείωσε την διήγησίν του, ό Τιάρκος παρετήρη- σεν ότι ό λοχαγός έτρεμε και τ'έν επέ- πληξε. Διαιτι νά σηκωθή ; Διαιτι νά κα- θήση είνε την θύραν ; Έκαμνε κρόο, θά έχειροτέρουε...

«Ό Κορμαός ύψωσε τ'ους ώμους. — Δέ βαρύνεσαι, είπε' πάντα θά μου μείνη δύναμις έσο νά πάγω αύριο νά σκοτωθώ !..

«Άλλ' ό Τιάρκος δέν τ'ό έννοούσεν έτσι αυτός είνε υποσέχθη είνε την Λευ- κοθέαν νά προσέχη τ'έν άνδρα τ'ης και νά τ'ης τ'έν φέρη μετά την μάχην σών και άδλαβή. Συναισθανόμενος λοιπόν την εϋθύνην του, άπεκρίθη με κομικήν σοβαρότητα :

— Όχι, λοχαγέ μου ! Έγώ δέν θέλω νά πάτε νά σκοτωθήτε, αλλά νά πολε- μήσετε με τ'ους έχθρους και νά τ'ους νικήσετε. Έλάτε, λοχαγέ μου, θά σας δώσω τώρα ένα κουπάκι γάλα ζεστό ζεστό, θά πάτε νά πλαγιάσετε πάλι και νά κοιμηθήτε ήσυχα ως τ'ό πρωί.

Και χωρίς νά περιμείνη την άπάν- τησιν του λοχαγού, ό μικρός βοημός έπ'ηρε τ'ό δοχείον, και τρέξας προς την Λέαν, ή όποία έβέλαξε περίλυπος είνε τ'ό σκότος, ήρχισε νά την άλμέγη.

Μετ' όλίγας στιγμάς έπέστρεψε κρα- τών με τ'ας δύο του χείρας τ'ό δοχείον, γεμάτον γάλα λευκόν και άφράδες, τ'ό όποιον έτρεπε πρόν τ'όν λοχαγόν, λέγων :

— Πίστε το, λοχαγέ μου ! Όποτε ό Αυτοκράτωρ δέ θάχη άπόψε τέτοιο γάλα !

Καθ' ήν στιγμήν ό λοχαγός έφερε τ'ό κουπάκι είνε τ'ά χείλη του, μεγάλη άναστάτωσις έγινε είνε όλον τ'ό στρατό- πεδον, τ'ό όποιον έφωτίσθη διαμιάς από μυριάς δάδας, φερομένας είνε τ'ό άκρον τ'ών τυφεκίων.

— Ζήτω ό Αυτοκράτωρ ! έκραύγαζαν πανταχόθεν.

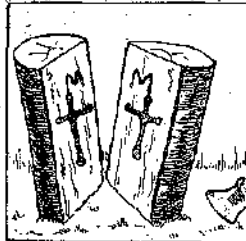
«Ό Ναπολέων, κεζός, άνεο ούδεμιός πομπής, έπεσκέπτετο ένκόρνιτο τ'ά κα- ταλύματα.

Οί στρατιώται, οι όποιοι έκοιμώντο ή έξεστάνοντο περίξ τ'ών κυρών, τ'όν άνε- γνώρισαν άμέσως και τ'έν ύπεδέχθησαν με ένθουσιώδεις έπευφημίας.

(Έπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΩΣΜΩΝ

Μυστηριώδη σημεία.

«Ό κορμός αυτός του δέν- δρου, από κά- ποιον γερμανι- κόνδασος, πρι- ονισθήσεις δύο, παρουσίασε ν είνε έκαστοντε- μάχιον από ένα σταυρόν, άνω- θεν του όποιου ύπάρχει από έν Μπ. Οι λεγόμενοι ρόζοι και τ'ά νερά του ξύλου άποτελούν κάποτε σχήματα κατά τ'ό μάλλον ή ήττον κανονικά επί τ'ης έπι- φάνειας τ'ών σανίδων. Άλλ' ό τ'όσον κανονικός αυτός σταυρός και τ'ό τ'όσον καθαρόν γράμμα ένεποίησαν κατάπληξιν και οι ξυλοκόποι του δάσους ένόμισαν ότι πρόκειται περί θαύματος.

Περίεργον κόσμημα δένδρου.

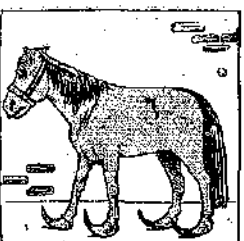
«Κάτι άνάλο- γον με τ'ό πε- ριέργον που έ- δημοστεύσαμεν είνε προηγούμε- νον φύλλον. Παρά την ρι- ζαν του δένδρου τούτου, όταν ήτο άόκη μικρόν, εύρέθη κρανίον ανθρώπινον. Ένας κλώ- νος, είνε την άνάπτυξιν του, έπέρασε τ'ας διακλαδώσεις του από τ'ας όπας του κρανίου. Και σήμεραν τ'ό δυστυχές κρα- νιον, παρασυρθέν και άνυψωθέν, εύρί- σκεται είνε την θέσιν όπου τ'ό βλέπετε !

«Η τελευταία μόδα.

«Η εικών αυτή παρι- στή όύτην, σπογγα- λία, φο- ρούντα στο λήν τ'ηστε- λευταίας μόδας, δη- λαδή σά- φα νδρον τ'ης τελευ- ταιάζεφου- ρέσεως. Την είδεν είνε έν περιοδικόν και μās έστειλε νά την δημοσιεύσωμεν ό φίλος μας Άργύ- ρης Γ. Σακελλαριάδης, ό όποίος λέγει : «Φαντάζομαι τ'έν τρόμον τ'ών καρχαριών και τ'ών άλλων πολυωνύμων κατοίκων τ'ης θαλάσσης, όταν θά βλέπουν αίφνης έμπρός των τ'ό φοβερόν αυτό τέρας !

«Έν άλογάκι.

«Αμερικανός κτηνοτρόφος, ό κ. Σμιθ, άπέ- κτισε κατ' αυ- τας έν άλογάκι περιεργότατον. Οι όνυχες του ζώου είνε εκτά- κτως μεγάλοι και γυρισμένοι προς τ'ά έπάνω, ώστε νομίζει κανείς ότι φορεί τσαρούχια. Έννοείται ότι τ'ό άλο- γάκι με τ'ας τερατώδεις όπλάς δέν είνε δυνατόν νά πεταλωθή.

Θαυμάσια γενειάς.

«Τού και ή μεγαλειτέρα γενειάς του κόσμου. Άνήκει είνε τ'έν Ιταλόν José Ronchetti και έχει μήκος μ. 1,60. Μās τ'ην άνεκοίνωσεν ό φίλος μας Φαίδων Τ. Άμπελάς.

Παιγνιον.

«Μία πεντάρα έπάνω είνε τ'ό τραπέζι είνε σκεπασμένη με αυτήν την μποτίλ- λιαν. Πως είνεπορείτε νά την πάρτε χωρίς νά σηκώσετε και χωρίς νά έγγι- ζετε την μποτίλλιαν ; Είνε πολύ εύκολον. Άρχίσατε νά κτυ-

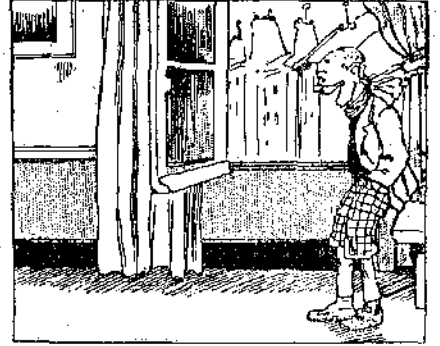
πάτε με τ'έν γρόνον σας σιγά-σιγά τ'ό τραπέζι, πλησίον τ'ης μποτίλλιας. Θά ιδήτε μ' έκπληξιν σας ότι ή μποτίλλια θά κινηθή, θά περιπατήση και θά ξεσκε- πάση μόνη τ'ης τ'ην πεντάραν, την όποιαν παίρνετε.

Τιμότης παιδιού.

«Είνε την Νέαν Υόρκην, ένα πτωχό- παιδο δώδεκα έτών, ό Τζών Σηλβερ, εύρεν είνε ένα άσθηροδρομικόν σταθμόν όγκώδες πορτοφόλι, περιόχον εκατόν περίπου χιλιάδας δολάρια είνε χαρτο- νομίσματα και έπιταγάς.

«Έτρεξεν άμέσως και τ'ό παρέδωσεν είνε την Άστυνομίαν, χωρίς νά κρατήση πεντάρα. 'Ο ιδιοκτήτης όμως, ό όποίος έτυχεν εκατομμυριούχος, έχάρισεν είνε τ'ό παιδι όλόκληρον τ'ό ποσόν, κρατή- σας μόνον...τ'ό πορτοφόλι.

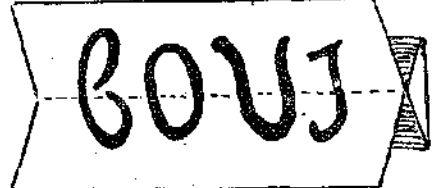
Μαγική εικόνα.

«Αν βρή ποτέ ό μπαμπάς τ'ά ύποδή- ματά του εκεί που τ'ού τ'ά έκρυψα, νά με κρεμάση. Βρήτέ τα λοιπόν σεις !

«Δήλωσις : Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή άναγνώστης τ'ης Διαπλάσεως, από τ'ας Ά- θήνας, τ'ας Έπαρχίας και τ'ό Έξωτερικόν, είνεπορεί νά σταλή την λύσιν τ'ης άνω Μαγ. Βιάνος είνε τ'ό γραφείον μας (58, δδός Εύρι- πίδου), συνοδύων την άποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμ- ματόσημον. Τά όνόματα όλων τ'ών λυ- τών θά δημοσιευθώ. Άναλόγως δέ του πο- σού τ'ό ύποτον θάποτελεσθή από τ'ά δεκάλε- πτα, θά έγγραφώμεν και πάλιν διά κλήρου μερικούς λύτας ές συνδρομητάς τ'ης Δια- πλάσεως άσθεν, τ'όν πρ'ετον κληρωθόσο- μενον δι' έν έτος, τ'ους δέ λοιπούς δι' έτ- τμηλίαν ή τριμηλίαν. (Έάν κληρωθή συνδρο- μητής, ή συνδρομή του θά παραταθή.)

Δύσις του Παιγνιου του 18 φύλ.

«Τού πως πρέπει νά διπλωθή τ'ό χαρ- τόν διά νά σχηματισθή ή λέξις βούς.

Σελις ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

Αι λουκαί ποδ στολίζουσι διαβά και άριστερά την μακράν λεωφόρον...

Εργασίω την στιγμήν έκστην ή μακρά λεωφόρος, ποδ ένώνεται με τόνον άρμονική γραμμή...

Από την μία μεριά σήματα με εμορφους ρυθμους και με καγγελοφρακτους κήπους...

Και ένφ από τή μία μεριά, όγκοι μαρμάρων προσπαθούν να διαπεράσουν μέσα σε κρυσταλλίνων παραθύρων σήματα...

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Μίαν ήμέραν, δύο κόρακες είδαν ένα καθρέπτην, τον οποίον κάποιος είχε βάλει εις ένα τραπέζι...

Τι να ίδουσι! Άλλους δύο κόρακες μέσα! Οι δύο φίλοι μας άρχίζουσι να άγριεύουν...

Άλλα μία γάτα, μίαν Άλλην φοράν, εδειχθή έξυπνότερα. Έβουχε να ιδή τον έκυτόν της εις τον καθρέπτην...

ΤΑ ΑΝΘΗ

Σας βλέπω στο ταπεινό μου περιβολάκι, σας βλέπω μέσα σε άπεραντους κήπους. Τό τραπέζακι μου στολίζεται...

Μένα, στής κόρης, τα μαλλιά. Στολίζετε την ζωήν, στολίζετε και τον θάνατον.

Κάθε λύπη μου σε σας θέ να την πω, κάθε χαρά μαζί θα την αποθανούσθαι. Η γλυκειά του ρόδου εσθιά με μαγεύει...

Προχθές σας είδα να στολίζετε ζωή γαμάτη έλπίδες, χθές σας είδα σε ένα νεκρό. Σε βάβα πολύτιμα ή ζωή σας μαρτυρείται...

Σεις, καλά μου άνη, είσθε ο γλυκός του βίου μας σύντροφος, σεσ και εις τον θάνατον θα μάς άκολουθήσετε.

Επιλωμένη στα βράχια, ποδ γλύφει το κύμα έπλανούσα τη σκέψη στής ζωής τον καυμό κι ή ψυχή μου βρογκούσε σε ένα όλολευκο...

Επιλωμένη στα βράχια, μοιρολόισα έπαινο δσ τον άστρο μου τάφο με θλιμμένη φωνή. Κι άπεκρίθη από μέσα ή φωνή της χαφής...

Τι κλαίς; όποιος μ' άγγίζει, εσθός μ' ίαφήνει νεκρή. Αφρόκραιο

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΝ

Μίαν έσπεραν ο Πάπ, ο διάσημος ποιητής της Άγγλιας, και ο Σουίφ έκάθητον εις τό καφενειον του Βούρτσον...

Επειδή θμιλούν άρκετά θανάτα, νέος άξιοματικός ο όποιος έστατο ορθος πλησίον της πυράς...

Ο άξιοματικός έλαβε το βιβλιον και παρατηρήσας όλίγον, είπαν οτι δέν έλειπαν ειμή έν έρωματικόν διά να καταστή ή φράσις καταληπτή.

Παρακαλώ, κύριε, άπήνητησεν ο Πάπ, διασαρεστήθεισ διότι εις στρατιώτης έφάνη σοφότερος του, τι εις το έρωτηματικόν; Τό έρωματικόν, υπέλαβεν ο νέος με βλέμμα έκάτης περιφρονήσεως...

ΜΕ ΤΟ ΡΟΔΟΧΡΟΥΝ ΦΟΡΕΜΑ...

Κυρία αξιόγαπητος, με ροδόχρουν φορέμα, μάς επισκέπτεται συνήθως την Κυριακήν. Είς το σπίτι δλοι τρελλά την άγαπομένην...

Έρχεται την Κυριακήν μετά την Έκκλησίαν, μαρμαρωτή με άπειρόν χάριν δλοι κατ' έπάνω της τρέχοντες ποίος να την πρωτοαπαφήξ...

Είς ή καλλιτέρα και ειλκρινεστέρα φίλη μας, ή φίλη όλων τον Έλληνοπαίδων. Την έννοήσατε;... Έρωτά όμως, θα σας είπω το όνομά της κ' έγώ, εις ή λατραυτή μας...

Η ΠΡΩΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΩΝ

Ητο κυανή, πλακισιομένη από έρυθράν ταινίαν. Είς το μέσον ήτο έρυθρά άντεστραμμένη ήμισέλληνος, και άνωθεν αυτής έρυθρός σταυρός...

Τι έκτακτος εικών συμβολικωτάτη και ποιητικωτάτη! Αδτή ή λαμπρά σημαία, το κυανέυθρον αυτό λάδαρον, ώδήγει κατά το 1821 τα Σπεςσιώτικα σκάφη εις την νίκην...

Ο ΦΑΦΛΑΤΑΣ

Ένας φαφλατής διηγείτο εις κύκλον φίλων του ένα καυγάν ποδ έκκαμε κάποτε με κάποιον...

Τον έγκρέμισα τον παληάνθρωπο από την σκάλα, είπε, και έμεινε ζτόν τόπο. Έπειτα... πήγε ο μακαράς και με κατήγγειλε στην άστυνομία!

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Κώστας έρωτά τον μικρότερόν του άδελφόν: Τό γραία πώς κάνει ελληνικώτερα; Γραφίς...

Και τό νέα πώς κάνει ελληνικώτερα; (Μετά μικράν σκέψιν): Ναός!! Έστέλη από του Σκότους

Γιατί δέν κάνει μπάνο; Ρωτούσαν τον Τοτό. Κ' εκείνος με καμάρει: Α, όχι! εύχαριστώ... Μα πώς μπορώ από τόωρα Στή θάλασσα να πτώ; Δέ θάπω πριν να μάθω Κ' έγώ να κολυμπώ. Έστέλη από τό Έλπίδος Φερούγιωμα

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΘΕΜΑ: Μία Μαγική Εικόνα

Ο περιόνός μας Διαγωνισμός Ζωγραφικής δέν έβωσεν ίκανοποιητικά άποτελέσματα. Άλλ' αυτός δέν εις λόγος διά να τον καταργήσω. Η άποτυχία έκστην πιθανόν να άφείλετο εις σύμπτωσην...

Τό θέμα εις: μία Μαγική Εικόνα. Γνωρίζετε καλά τας Μαγικές Εικόνας, διότι συχνά δημοσιεύω. Άλλ' έννοείται, οτι πρέπει να ζωγραφίσετε μίαν ιδιικήν σας, πρωτότυπον, από την φαντασίαν σας και όχι να την αντιγράψετε από έξον περιοδικόν...

Κάθε διαγωνιζόμενος έμπορει να στείλη από μίαν έως τρεις Μαγικές Εικόνας, ένάσσην με την λύσην της, γραμμένην από κάτω ή όπισθεν, μαζί με τό όνομα και τό ψευδώνυμον (άν έχη) του άποστολέως.

Αι Μαγικαι Εικόνας, χωριστά καθαρία, πρέπει να εις ζωγραφισμένα επάνω εις πολύ άσπρο χαρτί, με μαύρον κραγιόν, σινικήν μελάνην ή σέπαν. (Χρώματα και χρωματιστά μελάνια άποκλείονται.) Τό δέ πλάτος έκάστης Εικόνας δέν πρέπει να υπερβαίνη τό πλάτος μάς στήλης της διαπλάσεως (6 έκαστοσά).

Είς τον Διαγωνισμόν έμπορουσι να λάδουν μέρος όσοι μόν δσοι έχουσι ψευδώνυμον ή έκκεκρυμένον διά τό 1910, οι δέ λοιποί επί πληρωμήν λατάν δόκα εις γραμματόσημον, κατά τό σύνθησ.

Μαγικαι Εικόνας διά τον Διαγωνισμόν εις δκατα μέχρι τέλους Μαΐου. Βραβεία θέπουσθησόν τα άρισμένα δι' 5 λους τούς Μικρούς Διαγωνιστούς. (Τς Όδηγόν, Κεφ. 5', άρθρον 3, φυλλάδιον 1-2, σελ. 12.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

Αθήναι, 38, όδός Εδουάρδου την 13ην Απριλίου 1910 ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, αγαπητά μου παιδιά. Τό φύλλον αυτό ποδ θα λάβετε τό Πάσχα, σας φέρνει τό φίλ της άγάτης μου, μαζί με όλας τας μητρικάς μου εύχάς...

Πολύ μ' εύχαρίστησε τό εύμορφο γραμματάκι σου, Παλιόροια. Διαγωνισμός Ασκήσεων θα προκηρυχθή έντός όλίγου διά την Β' Έξομητιαν του 1910. Όσοτε ετοιμάσου. Και βέβαια πρέπει να την διορθώσης αδτήν την κακήν συνήθειαν, Αττική Νύξ Δέν εις σωστόν να λαμβάνης επιστολάς και να μην απάντησ. Καλ ποτέ να μη λέγης 'εστέρα', όταν ειςμορής να κάμης κάτι τι 'αώρα'.

Πραγματικώς, Κάριεν, θα ήύχαριστήσο πάρα πολύ άν ήρχεσαι εις τας Αθήνας τό Πάσχα. Θα σ' ένθουσίασε προπάταν ή Μεγάλη Παρασκευή όπως έορτάζεται ειδών. Κάποιος άστειος, μού γράφει ή Έχώ της Δίμνης, έτόπωσεν επισκεπήτρια με τας λέξεις 'Εθρόνδος Ροσταν, της Γαλλικής 'Ακαδημίας' και τα έμοιράζεν εις τό σπίτι. Ό εζάδελφός της, μιμούμενος αυτόν, έτόπωσεν επισκεπήτρια με τας λέξεις 'Αζαρίας, φυχο-

γυίδς της Διαπλάσεως. Να ήτο τουλάχιστον πρωταπρίλιος! Βασίλισσα της Κίπρου, ο αριθμός σου εις 926. Άλλα δέν εις άπόλυτος άνάγκη να τον ξεδύης άρκεί ποδ τον ξεδύω έγώ. Αν ποτε κληρωθή, θα λάβης τό δώρον σου πριν τό κτήσης. Νίσε Χανούμ, σ' εύχαριστώ δι' όσα γράφεις και έλπίζω να μ' ένθουήσαι τακτικά. Αν, όπως λέγεις, εύγνωμώης τόνον την Λεϊλά Χανούμ, διότι σ' ένέγραφε, προσπάθησε και σ' να έγγράφης καμμίαν άλλην, διά να σ' εύγνωμώη και αδτή. Έτσι έξοφλούται αυτός του είδους τα χρέη.

Ο φεινός σου τόμος, συγκρινόμενος προς τον περιόνον, εις άριστούργημα. Αδτό δεικνύει πώς ή καλωσύνη σου έγινε πολύ μεγάλη τόσο μεγάλη, ποδ δέν έχομε λογάκια να σ' εύχαριστήσωμε. Αδτά τα φράσια μού γράφει ο Άπόλλων. Τυπογραφικά λάθη εις τό Κρουτογραφικόν, Φώτο Τραβέλλα, έννοούνται εύκόλως και δέν εις άνάγκη να διορθώνονται. Αμα ο λύτης εύρη ως πηρόν την λέξιν «Σπίνος», θα έννοήση οτι εις «Σπίνος», και οτι κατά λάθος έγινε μεσθέσις δύο αριθμών. Όσον διά τας λύσεις, δέν λογαριάζονται ως όρθαι παρά αι συμφωνούσαι έντελώς με τας δημοσιευόμενάς. Όταν λοιπόν ταίριαζή έπισης τό «Κύκλος» και τό «Κύβος», γράφε και τα δύο, διά να είσαι μέσος.

Αελλά - Σουλτάνα, σου έστειλα τα τετράδια ποδ εζήτησες. Τό γερμανικόν κείμενον ποδ σας έδωσα προς μετάφρασιν, τό έπήρα από έν παιδικόν περιοδικόν της Λειψίας. Τό βρος εις βέβαια ποιητικόν και κάπως δύσκολον, άλλα και σείς δέν είσθε από τα παιδιά ποδ τα τρομάζουσι ή δυσκολίες!

Έξαιρετικώς ώρατον τό σημερινόν σου γράμμα, Αθάνια Έλλάς. Καί εις έπισφράγιτιν, ήλθε και τό γραμματάκι του άδελφού σου, μαρτυρούν όλην την άγάπην ποδ μού περιγράφεις. Τόν άσπάζομαι, καθώς και τα λοιπα αδελφάκια.

Μπαρουκοκισιομένη Γαλανόλευκη, δέν είσαι σ' ποδ κατήγγειλες την Αγωνίαν Έθνομάρτυρος διά τό «Κικιρίκιον». Άλλα και άν ήσο, δέν θα είχες άνάγκην δικαιολογίας. Έίςε κάθην κάθε φίλον μου, δσάκις ανακαλύπτει λογοκλοπίαν, να με πληροσορή.

Αυτό κ' έγώ θέλω, Οδώνιον Τόξον, να μού γράφης συχνά. Είς τα μέρη σας δέν έχω συνδρομητάς. Δέν προσπαθείς όλίγον να τους αύξησης; Οραιότετάς επιστολάς μού έστειλαν αύτην την εβδομάδα και οι έής: Τρελλή Νεότης, Πυραμίδ του Χέουσι, Έξοριστός Αττής, Αντιγόνη και Χρωσή Βροχή.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Είς τό ποίημα του κ. Περιγαλιτή «Ακρογιαλιών Τραγοϋδι», ποδ ένθουσιεύθη εις τό προηγούμενον φύλλον, ο διορθωτής άφισε μερικά λάθη. Είς τον 5ον στίχον, αντί σφεγγαράκια, να διορθώσας σφεγγαράκι (και βέβαια, ένα εις τό σφεγγάρι!) εις δέν στίχον 7, αντί «ως τ' ατάρια», να διορθώσας «ως τα αιθέρια».

Υπό τον τίτλον αυτόν ο κ. Γάκωβος Χ. Δραγάτης έδημοσιεύσεν άναμνήσεις από έκδρομήν του εις τας Άγίας Χώρας. Έίςε ώριοτάτον βιβλιον, τό όποιον έμπορει να χρησιμεύση και αντί Όδηγού. Όσοι θα εύτυχήσας ποτέ να προσκυνήσας εις Ίεροσόλυμα, αυτό τό βιβλιον να πάρετα μαζί σας. Άλλα και άν τό διαβάσας, εις ως να έπήγατε. Τόνον ακριβώς και ζωηρώς τα περιγράφει όλα. Τιμάται φρ. 2,50.

ΔΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εργιόνται: «Στό Κΰμα» της Γαλανόλευκης — «Οι φαρμάδες» του Αγιέρον — «Πεζά τραγοϋδία» του Απολλωνος — «Πεταλούδα» του Ριζοσπάστη — «Τό σκαλί» του Ατρομήτου Δεωνίδα — Παιγνια των Άδελφ. Γκαρμολιά, Παναθηναϊκού και Άνδρείου Ανδρίου.

Απογογγιόνται ως άτεχνα, γνωστά ή άκατάλληλα διά την Διαπλάσιν: «Τό πόνου δάκρυον» — «Ο κύριος και ή σκιά του» — «Πόθεν τό όνομα Σικαλή» — «Ανθρωπος δέν έγινε» — «Ποτέ δλα» — «Ο τροχός της άμάξης» — «Η εύκαρία» — «Τό έαρ» — «Εύτυχία Ίθαγενών» — «Οκτάστιχον» — «Τό τάξιμον» — «Ανέκδοτα Φρειδερίκων».

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΠΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Όδέν ψευδώνυμον έννοείται ή άναρτέται άν δέν άνοδούεται υπό τό δικαιώματός φρ. 1. Τα έννοόμενα ή άναρτέμενα ίσχυουσιν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1910. Όσα συνάδουσιν από α. άνήκουσι εις άνόσια, και όσα από κ. εις κοίτσια.

Νέα ψευδώνυμα: Φλογερά Αττής του Σουλίου, κ. (Δ.Β.) Ζήροτος, κ. (Α.Π.) Ναυκρατοΐδα, κ. Ρεζεντά, κ. (Ι.Α.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Όδενία πρόσας δημοσιεύεται, άν δέν συνάδουεται υπό τό άντίτιμον φρ. 2. Διά τας πρόσας τρεις προτάσεις λαττά 25. Διά τας έπι πλέον του αυτού φύλλον, 5 λεπτά ή λέξις. Προτινούν μόνον οι έννοτες ψευδώνυμον ίσχυουσιν διά τότος τοΰτο, προς τότος έννοτες ψευδώνυμον έκτος ίσχυουσιν διά τότος τοΰτο. Προτάσεις με άνόματα, ή με ψευδώνυμα καθηγημένα, δέν δημοσιεύονται. — Ό έντός παρενθουσών αριθμός σημαίνει πόσα τετράδια δέν άναρτέσασεν είστί ο προτείνων.

Μικρά Μυστικά έντιθυμούν να άναρτέσασεν: ή Αλήθεια (0) με Αφρόκραιο — ή Αττική Νύξ (0) με Αρδόνα της Κρήτης, Αιγυπτίαν Βασίλισσάδα, Ποδητήν Κωνσταντινούπολιν — ο Κορυθαίολος Έκτορ (0) με Πόρι, Ίδανόκτητα, 25ην Μαρτίου.

Η Διάπλάσις άσπάζεται τούς φίλους της: Μικρομόρον (έχει καλώς) Αγοροκόριτος (καλό ταξίδι κ' έγώ με πολλήν μου χαράν θα σ' έννοήσω εκ του πληθύνου) Έαρινή Ζωήν (μάλιστα, ήσύασι) Έρμην του Πραξιτέλους (εύχαριστώ πολύ, έστειλα) Καρόν των Έλλήνων (τι να γίνη!) Κορυθαίολον Έκτορα (εύχαριστώ πολύ διά τας ένεργείας, και χαίρω, διότι ο έννοηθείς υπό του κλήρου εις τόνον φιλόμουσος) Μακεδόνισσαν (εις κάθε τετράδιον Μ. Μυστικού πρέπει να έσωκλήσης δεκάλεπτον γραμματόσημον) Ριζοσπάστην (ή Κυριακή μας δέν θάρρησ' όμα προχωρήση άκόμη ο «Τιάρκος», ίσως άρχισω και δεύτερον μυθιατόρημα) Ν. Γ. Σαρ. (λυπούμαι ποδ δέν συμμορφώσασ με τον Όδηγόν, και μού στέλλεις πράγματα ποδ δέν ειςμορύν να τα χρησιμοποίησω) Έλλάδα του Μεγάλου Αλεξάνδρου (έστειλα) Νικ. Γ. Ριτ (εύχαριστώ πολύ δι' όσα γράφεις, άλλα διά να σου άπαντώ τακτικά εις την άλληλογραφίαν, πρέπει να έχης και ψευδώνυμον) Αλεξ. Χ. (ώραίον τό ποίημα, έμπνευσμένον, άλλα δυστυχώς δέν εις διά παιδιά προτιμώμεν απλούστερα θέματα, με κάποιον διδακτικόν, παιδαγωγικόν χαρακτήρα) Αγιέρον (εις την έρώτησιν σου άπαντώ και) Πιστιχην Νεραϊδόυλον (οι 10 παράδες ίσοδυναμούν με 5 λεπτά, ώστε 20 παράδες γραμματόσημον πρέπει να στέλλης αντί 10 λεπτών) Μιχαήλ Σορογγή (μά έτσι, άπαι πρέπει να εις αι άπαντήσεις και προπάντων ειλκρινεσί) Μελάγγρον (εύχομαι περαστήκα) Ναπολιόντα Βοναπαρτήν (έλαβα) Στέφανον Αδής (σου λει παρομόδια ή γιαγιά;) Αγνωστον, κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 13 Απριλίου, άπάντησας εις τό προσέχες.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΕΚΗΕΙΣ

Αι λύσεις δυνάται: ἐξ Ἀθηρῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 4 Μαΐου ἐν τῶν Ἐπαρχικῶν μέχρι τῆς 11 Μαΐου ἐν τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 29 Μαΐου.

Ἡ λύσις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ἀποτίου δέου καὶ γράφου: εἰς λύσεις τῶν αἰ διαγινόμενοι, παλίντα ἐν τῷ Γραφίῳ μας εἰς γραμμάτου, ἐν ἑξατάς περιέχει 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

199. Δογματικὸς Δεξιόγραφος.

Εἰς ἓνα γράμμα μέσα
Ἐν ἄλλο γράμμα βιάω,
Καὶ μὴ βασιλοπούδα
Ἀπὸ τὸν τάρω βιάω.

200. Στοιχειώδης.

Ἐπόθησα τῇ μητρί μου
Μακρύτερη νὰ κάνω
Καὶ κατὰ τι ἐλάχιστο
Καλλίω τῆς ἑπάνω.
Μὲ βλέπω ἀπὸ τὰ ὄρια
Τὰ λογικὰ νὰ βγαίνω,
Καὶ ἀπὸ δῶ εἶν' Ὀλυμπο
Ἀμέσως νὰναίω!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πίστις-Πατρὸς

201. Δίνυμα.

Ρωμαῖος ἀναξὶ τὸ ἀρσενικὸν μου,
Κάθε κεφάλι τὸ θηλυκὸν μου,
Ἔδος ἀμάτης τὸ οὐδέτερον μου.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξωτερικοῦ Βασιλεῖα

202. Γωνία.

+ * * * * * = Πέλαγος.
* + * * * * = Ἡμίθεος.
* * + * * * * = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
* * * + * * * * = Οὐρανίου ὄν.
* * * + * * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* + * * * * * = Νῆσος τῆς Ἰταλίας.
+ * * * * * * = Ἀκρωτηρίων.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ὄσιαν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χαράς τῶν Ἑλλήνων

203. Φρόνη Μύδων.

Ὀρῶ - στα - βαλοδᾶς - νᾶκ - εἰσιδύει - σῶν
Ἐστάλη ἀπὸ τὰ Μαῦρα Μάτια.

204. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν καρπὸν κοινοῦτατον.
1. Θύρον. 2. Μέταλλον. 3. Πόλις τῆς Ἀσίας, ἱστορικὴ διὰ μίαν Σύνοδον. 4. Ἐπίγραμμα συνώνυμον τοῦ πρώτου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπερσυστατοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ.

205. Μικτόν.

οὐο - κης - αο - η - κληγῆς - υπη - στυ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζήτω ἢ Χίος.

206. Γρίφος.

στο στο ἦσαν
στο στο ἦσαν ἦσαν ἦσαν
στο λη στο ἦσαν ἦσαν
στο λη στο ἦσαν ἦσαν ἦσαν ἦσαν
στο στο ἦσαν
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δευτεροκλαστικῆς Πλοῦραου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Ἡνωματ. Ἀσησῶν τῶν φύλ. 10 11; 12 καὶ 13

96. Κανάρης (Κανᾶ, εἰς.) — 97. Νέφος (νᾶ, φῶς.) — 98. Κέπρος; — Κόπρος. — 99. Πρῶτος — Πᾶρος.

100. Μ 101. Σ
ΡΙΣ ΙΟΝ
ΤΗΝΟΣ ΣΟΛΩΝ
ΚΙΜΒΛΟΣ ΝΩΕ
ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ Ν

102.—Τὴν ἀσπίδα.—103. ΣΤΕΦΗ, ΠΟΡΟΣ, ΑΘΗΝΑ (ΣΠΑΡΤΗ, ΤΟΘΕΝ, ἘΡΗΜΟΣ, ΓΟΝΑΤΟΝ, ἩΣΑΙΑΣ).—104. Ὁ Περιχλῆς ὁμίλων, ἡστραπτεν, ἐβρόντα, ξυκεκούκα τὴν Ἑλλάδα.—105. Ἐπισηφίλης προπέτεια (ἐπὶ σφα λ' εἰς πρό πε τι. α.)

106. Ἰταλία (ἦτα, Λεῖα).—107. Ἀηδῶν (α, η, Δῶν)—108. Ἀρτεμισία· Ἀρτεμισίων.—109. Τὸ τσούρη.—110. Τόκιον.

111. ΦΑΛΗΡΟΝ 112. ΓΡΑΝΙΚΟΣ
ΣΑΛΑΜΙΣ (Ῥιον, Ἄγις, Νῖνος,
ΙΑ ΟΙ Ἴος, Κρόνος, ὄρκος,
ΜΕ ΝΣ Ἰνά.)—113. ΜΕΛ-
Ο Ι ΠΟΜΕΝΗ(ΜΕΛπα,
Σ Α ἸΠΠΟΛΥΤΗ, Ἄνδρο-
ΜΕθα, Παλαστίνη).

—114. Ὁ καλὸς φίλος εἰς τὴν ἀνάγκην φαίνεται.—115. Ἡ Διάπλασις εἶνε ταμιεὶον γνώσεων. (Ἰ διὰ πλάς εἰς εἰς-τα μεῖον γνώσεων.)

116. Περιανδρος (περί, Ἄνδρος).— 117. Λάθος (λᾶ, θῶς).—118. Σέλος-σανός.

119. Ρ Η Α Ν Α 120. Α Υ Ρ Α
Λ Α Ο Ρ
Ε Ε Ρ Ω Μ Η
Α Ρ Η Σ
Α Ν Δ Ρ Ε Ω
Α Ρ Ο Ϊ Σ
Σ Δ Σ Η Σ

121. Νερίκλιος, Σολομών. (Δαυδάμενον ἀνὰ ἐν συμφωνίῳν ἐξ ἀριστερῶν, καὶ ἀνὰ ἐν φωνῆν ἐκ δεξιῶν.)—122. Χαλιῶν (ΧΑΛΙ... ΜΑ...)—123. ΑΣΙΑ-ΛΕΩΝ (Ἄλιος, Σῆ-λας, Ἰωνία; ἈΝαξίφωρος).—124. Τὰ παθήματα μαθητῶν.—125. Ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἀπέβησαν γενναῖοι. (ὁ ἀρ εἰς τι διε-καίω-θεμ εἰς τοκ-εἰς-ὄκ ἦσαν γ' ἐν ε. τ.)

126. Ἀρτεμισίων (Ἄρτεμις, ἰον.)—127. Χιῶν-χιτών.—128. Ἡρα-Ἄρη.

129. Μ Α Δ Α Γ Α 130—134. Τῆ ἀνταλ-
Α Δ Α Ν Α λαγῆ διὰ τοῦ Μ; μῦ-
Α Β Α θος, ὄμμα, μάθος,
Α Ν Α Μαρία, ἀκη.—135-
Γ Α 136. 1, Ἄγγριος, ἄ-
Α γιος, ἄγιος, ἄπιος, ἄπιον, ἦπιος. 2, Δαί-
μων, δάμων, δῆμων, δῆμος, δῆλος, δῆλος, ὄλος, ἄλλος, ἄγγλος, ἄγγελος.—
137. ΑΔΑΝΑ· ΘΕΤΗΣ (Ἄθως, Ἄβος, ἌΤλας, Νίλαγάρης, ἌΣτυλῆς).—138. Θε-
οὺς αἰδοῦ καὶ δέδωθι.—139. Μελῆτὴ τὸ πᾶν (Μέ λε τη-τόκ' ἄν.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις με ἀπ' ἀσπασίαι τῶν 8 σιγῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τὸν συνδρομητῆς μας λεπτὰ 6 μόνον με παρ' ἄσπασίαι τὸ διπλάσιον, καὶ με κε φ α λ α τ ο τῆς ἀσπασίαι. Ἐλάττωτος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀλλοτρίαι τῶν 15 πληρόντων αἰσῶν ἦσαν 16. Ὁ χωριστὸς σὺντοκ, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαῖα ἢ κατὰ ἢ ἀπὸ στοιχεῖα τῶν 8 σιγῶν, ὁπολοῦνται ὡς 32 λέξεις ἀπλά.— Αἱ μὴ συνδρομητικαὶ ἀπὸ τοῦ ἀσπασίαι ἀγγεῖλαι δὲν δημοσιεύονται.

Χαιρετῶ Διαπλαστικόν μου, ἰδιαίτερος Ἀνοικτοκάρδου;—Μπαρουτοκλαστικὴν Γαλιανόλεκη. (1, 76)

Α νταλλάσσω ἐν Σύρον ταχυδρομικὰ δελ-
τάρια. Διεύθυνσις: Μαακησία 1910,
Ἀθῆναι, Poste Restante. (1, 76)

Α νταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια διά-
φορα, πανταχόθεν. Διεύθυνσις: Ἀρι-
στοτέλειον Ν. Παύλου, Χαλιῶν. (1, 77)

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΔΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 18 ΦΥΛΛΟΥ
[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 169]

ἈΘΗΝΑΙ: Ἄννα Ν. Βούλαρη, Θρασ. Ἀντι-
νάδης, Καλλιόπη Εὐ. Διαλάρη, Ἰωάνη Σ. Σαρ-
ρατῆς, Τηλέμ. Θ. Μητσάκος, Ν. Εὐμορφόλης,
Θ. Κυριακός, Δ. Δ. Σοκολοῦδης, Μιχ. Α. Πε-
σμαζόγλου, Λεων. Ζ. Μάστρη, Δ. Θ. Δημαρῆς,
Ἐπ. Γ. Χαράλαμπος, Ἐλίνα Ζάννου, Λουκία
Ζάννου, Παναθηναϊκός, Ἄρ. Ἄλ. Ἐμπερικος,
Α. Α. Ριζάνης, Α. Π. Καρυτανίδης, Δ. Μαρ-
τινουκάκης, Ἄβελ, Κωνσταντίνος (17ου),
Πελοπίδας Ζωγράφος (17ου), Δημ. Σ. Ἄν...
ΠΕΡΑΙΑΣ: Σπ. Κ. Κουρβετῆς, Γ. Γ. Ἀστε-
ριάδης, Τ. Μ. Δαμβρινῆς, Ἄνιστ. Γ. Κασάτης,
Γουλ. Φάρος, Ἡλ. Π. Δομένικος, Π. Γ. Παπα-
ναούπουλος, Κ. Ἐλ. Παπαγιαννοπούλου, Σπ. Π.
Βερέτας, Διον. Π. Γεωργιάδης, Ἐμμ. Α. Τσο-
λόγης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Γ. Γ. Πορτοῦλης, Ἰουλίττα Παναγο-
πούλου.
ΑΙΓΙΟΥ: Καν. Β. Σπυροπούλου, Γ. Α. Κορτέσης
(17ου).
ΑΝΔΡΟΥ: Π. Α. Γουλιός, Π. Α. Πασχάλης (17ου
καὶ 18ου), Ἄνδρ. Α. Ραζῆς.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Φλώρ. Γ. Μαρουδάς.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Ἀντωνία Ἡλ. Μουνδρέα, Σταμα-
τίνα Περρόπου, Γαλιανόλεκη, Ἐλένη Π. Μο-
σχίδου, Ἐλένη Γ. Βογγοπούλου.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Τασία Κοκκιβή.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Φαῖος Γ. Ἰωάννου (17ου).
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ν. Γ. Κασάτης.
ΜΗΔΟΥ: Ἐλένη Α. Μάλλη.
ΠΑΤΡΩΝ: Γ. Α. Ολοκοπούλου, Ἐλευθ. Χαρο-
λάμπος, Γ. Γ. Καϊδοπούλου, Ἐλευθ. Π. Κίτσος,
Ἐλένη Γ. Πετραλιά, Κ. Γ. Καστανάκης, Γ. Ἄρ.
Μεσομητῆς.
ΣΥΡΟΥ: Γ. Α. Σαληράκης, Χαρίκλεια Α. Κλάρη,
Σπ. Θ. Σανθόπουλος, Θ. Ἄρ. Μελιτζιώτης, Π.
Ν. Σαρρῆς, Γ. Ν. Παρθένου.
ΤΙΠΟΛΕΩΣ: Ἀλέκτρος Ἀλεξόπουλος, Γεωρ. Κλεου-
βόστου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἄρ. Παύλου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Βικτωρία Φ. Κωνσταντινίδου.
ΚΑΤΟΥ: Π. Φανουράκης.
ΚΥΛΙΝΩΝ: Σοφία Χ. Στρογγυλή (17ου καὶ
18ου), Μαρωνίδη Ε. Δημητριάδου.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Μαρία Μπαλάττα, Ἀλεξάν-
δρα Κ. Δαναοῦ, Δανάη Κ. Δαναοῦ, Κ. Π. Δια-
μανδοπούλου.
ΝΕΣΣΕΤΗΣ (Ρωσσίας): Ἄννα Σ. Μπαρμποῦτη
(18ου).
ΝΟΡΤ-ΣΑΥΤ: Ὀλγα Χ. Νικολάου, Γαλιανό
Παροκουβῆ.
ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): Ὀλγα Κιτσιουκή, Εὐ-
θυμία Πουλάου.
ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Ἄλκ. Κ. Σπανδάρος, Σταῦρ. Γ.
Παπαδόπου, Ἐμμ. Γ. Κωνσταντῆς, Μ. Γ. Σατά-
κης, Γ. Μ. Βαλασῆς.
ΣΑΜΟΥ: Μπαρουτοκλαστικὴν Γαλιανόλεκη.
ΣΥΡΗΝΗΣ: Σοφία Δημητρίου (17ου καὶ 18ου), Λουκία
Δόξου, Μερόπη Λιμποῦτης (17ου καὶ 18ου).
ΧΙΟΥ: Π. Α. Μητράκης, Ἰωάννα καὶ Κωνστ.
Γ. Χρυσικίνη (17ου).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τῶν εὐρόνων ἀσπασίαι τὴν λύσιν τὰ ἀνόματα
ἐπέδωσαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλεχθῆσαν
κατὰ σειρᾶν οἱ ἑξῆς τρεῖς: ΣΠΥΡ. Π. ΠΕΡΕΤ-
ΤΑΣ, μαθητῆς Β' Ἑλλ. Σχολείου, ὁδὸς Νεωσφι-
κῶν 10, ἐν Πειραιεῖ, ἐγγραφεὶς διὰ μίαν ἑταιρῆ-
σαν ἀπὸ 1 Μαΐου—31 Ὀκτωβρ. ἔ. ε. ΕΛΕΥΘΕ-
ΡΙΟΣ Π. ΚΙΤΣΟΣ Μαικεδῶν, ἐν Πάτραις, ἐγ-
γραφεὶς διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Μαΐου—30 Ἰουλίου
ἔ. ε. καὶ ΚΑΛΑΙΟΝΗ ΕΥΑΓ. ΔΙΠΛΑΡΗ, διδα-
σκάλισσα, ὁδὸς Μεροῦρη, ἐν Ἀθήναις, ἐγγρα-
φεῖσα διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Μαΐου—30 Ἰου-
λίου ἔ. ε.
Πλεονάει δραχμῇ 1,40, ἢ ὅποια εἰς προεστῆ
εἰς τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν. Οἱ ἀποστελλόμεναι
τὴν λύσιν, ἀνευ δευτελέτου δὲν ἀναφέρονται.

ΛΑΡΙΠΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Ὀμονοίας.
ὁδὸς Δάφνου, 8α
Ἔφω ἐπισκέψαν 9-11 καὶ 3-5